

POC DISPOSAT A OBEIR (2013)

En Miguel és un adolescent de quinze anys que la seva mare porta a la meva consulta. Tot i que és esvelt, de talla mitjana, pell blanca, mans fines i dits llargs, el seu aspecte és, encara, infantil. Em crida l'atenció la seva actitud, molt serena per a un noi de la seva edat. Manté els braços indolentment creuats sobre el tronc al llarg de tot l'interrogatori i, en parlar, es limita a inclinar ocasionalment el cap prescindint per complet del moviment de les mans per expressar-se.

La seva mare me l'ha dut a la consulta a causa d'unes migranyes de 3 anys d'evolució. Van començar sobtadament en unes colònies (a les que en Miguel no desitjava anar), el que va forçar el seu retorn a casa. En l'actualitat, té una mitjana de 1-2 mals de cap a la setmana, amb una durada màxima de 3 dies. Les crisis vénen precedides de vòmits, i es manifesten en forma de sensació de pressió ocular i frontal, amb punxades ocasionals, acompanyat d'una fotofòbia important, aversió als sorolls, sensació d'inestabilitat i fatiga. Gairebé sempre apareixen quan "fa coses que no li vénen de gust" i cedeixen (amb ajuda d'analgèsics) quan es relaxa, al cap d'unes hores.

Què és el que no et venia de gust d'aquelles colònies, li pregunto quan estem sols. Haver de seguir al ramat, em contesta. En Miguel sap perfectament el que sent i el que vol. No li agrada que li donin ordres, i les colònies implicaven una obediència permanent.

Els seus pares estan una mica amoïnats per aquest fill seu qui –a diferència dels seus companys de classe, amb els que manté una bona relació–, no sembla necessitar cap companyia durant els caps de setmana que passa íntegrament a casa, llegint o entretingut amb les seves coses.

L'aparença tranquil·la d'aquest adolescent (que mai plora i que manté un alt grau de control sobre el que diu), es veu traïda per algun petit detall: es mossega les ungles, té bruxisme i, ocasionalment una sensació de constricció a la gola (*mei he qi*).

Els seus antecedents patològics són una bronquitis asmàtica, amigdalitis i otitis de repetició, una adenectomia, hidrocele i dos hèrnies inguinals.

És fredoluc; no obstant això, de vegades sua de nit i les orelles se li enrogeixen. La llengua té una saburra blanca fina, i la punta està punxeguda i alçada. Els polsos en les posicions de Melsa i Pulmó són superficials.

Els seus antecedents patològics (amigdalitis, adenoides, bronquitis) i la seva constitució física, així com el fet que no suporta les injustícies, em suggereixen, d'entrada, una constitució Metall. A més, els polsos que es distingeixen són els dels meridians *Tai Yin*. No obstant això, la suficiència en el seu comportament, la claredat del que vol i el gran control que exerceix sobre els seus actes, m'orienten cap a una ressonància *Tai Yang*.

Els meus dubtes, després d'haver revisat la simptomatologia dels punts, es concentren a *Lieque* (P7), *sequència trencada* i *Chengguang* (B6), *receptió de la llum*. Em decanto per aquest últim per la importància de la fotofòbia i les característiques clíniques de la cefalea que –segons Jean Marc Kespi– es corresponen amb la seva funció de Barrera del *Yang* que baixa del crani a la cara.

Al cap de quinze dies el torno a veure. Al Miguel pràcticament no li ha fet mal el cap. Així mateix, hi ha hagut canvis en el seu comportament: a classe, quan l'estaven preguntant la lliçó, en interrompre'l els companys, de cop els havia tallat amb un *calla gilipolles!*, reacció absolutament impensable en ell (que va emmudir a la classe sencera). Així mateix, la seva mare està sorpresa perquè, jugant amb la play-station, el

seu fill s'ha enfadat repetidament, sense poder contenir paraulotes malsonants, cosa que a ell mateix li ha resultat molt estrany (*em sembla que la doctora m'ha fet alguna cosa...*)

Aquest mateix dia, en acabar la meva jornada, reviso la informació continguda a *Le Banquet des Points* (núm. 42) sobre *Chengguang* (V6). Quina no va ser la meva estupefacció en descobrir que una de les accepcions de l'ideograma *Cheng* és també *rebre una ordre, obeir*.

A la nostra tercera visita (transcorregut un mes des de l'anterior), la migranya només ha aparegut en l'última setmana, amb una intensitat del 60% de la inicial i sense necessitat d'analgèsia. Tampoc ha estat desencadenada per situacions que no controla. Segueix essent més expressiu i, en el seu temps lliure, una mica més sociable.

Fins a la quarta sessió (un mes després), en Miguel no ha patit cap altra crisi. A més, la seva mare em comenta que li sembla que aquestes últimes setmanes, "està fent una estirada". Repeteixo la puntura i el cito per d'aquí a 2 mesos.

Reflexionant sobre els elements de l'exploració clínica, aventuro que la falta d'obertura a l'exterior del nivell *Tai Yang*, unida a la constitució Metall del nostre jove, ha repercutit en una dificultat d'assimilació de tipus *Tai Yin*, que apareix reflectida en els polsos i, probablement, en el seu escàs grau de desenvolupament físic.

Finalment, el resultat d'aquest tractament sobre aquest jove *Tai Yang*, tan poc disposat a rebre ordres, incrementa la meva admiració per la saviesa dels acupuntors de l'antiguitat –que, necessàriament, havien de conèixer totes les ressonàncies de *Chengguang* (B6) per ser capaços de atribuir-li un ideograma, les diverses lectures del qual permeten identificar-lo–, i quedo meravellada davant la manera concisa, crítica i subtil emprada per transmetre aquest coneixement.